

Život farností 2

občasník pro farnosti Valašské Meziříčí, Lešná a Branky únor 2008

Poselství papeže Benedikta XVI. k postní době 2008

Kristus se pro vás stal chudým (2 Kor 8, 9)

Milí bratři a sestry!

1. Každý rok nám postní doba poskytuje vítanou příležitost k prohloubení smyslu a hodnoty naší křesťanské identity a vybízí nás, abychom znovu objevovali Boží milosrdenství, a tak se stávali vůči svým bratrům a sestrám milosrdnějšími. V postní době církev doporučuje některé zvláštní skutky, které věřícím konkrétním způsobem pomáhají v tomto

procesu vnitřní obnovy, totiž modlitbu, půst a almužnu. V tomto roce bych se v obvyklém poselství k postní době chtěl zabývat praktikováním almužny, která představuje konkrétní způsob, jak pomoci těm, kdo trpí nouzí, a zároveň je asketickým cvičením k osvobození od závislosti na pozemských dobrech. Jak silný je vliv hmotného vlastnictví a jak jednoznačné má být naše rozhodnutí mu neotročit, potvrzuje Ježíš důrazně:

„Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“ (Lk 16, 13) Almužna nám pomáhá toto neustálé pokušení překonávat, protože nás vede k tomu, abychom brali v úvahu potřeby svých bližních a dělili se s druhými o to, co z Boží dobroty máme. Takový je cíl zvláštních sbírek pro chudé, které se v průběhu postní doby konají na mnoha místech světa. Tímto způsobem se spojuje vnitřní očistění s určitým gestem v rámci církevního společenství, jak je znala už prvotní církev. O ní zřejmě mluví sv. Pavel ve svých listech v souvislosti se sbírkou pro jeruzalémskou obec (srov. 2 Kor 8–9, Řím 15, 25–27).

2. Evangelium učí, že nejsme vlastníky, nýbrž správci dober, která máme. Proto je nesmíme považovat za své výlučné vlastnictví, ale za prostředek, skrze něž Pán každého z nás volá, abychom bližním zprostředkovali jeho péči. Jak zdůrazňuje Katechismus katolické církve, materiální dobra mají sociální hodnotu přiměřenou svému obecnému určení.

Evangelium předkládá důraznou Ježíšovu výtku těm, kdo chtějí vlastnit a užívat své bohatství jen pro sebe. Tváří v tvář masám, které mají nedostatek ve všem a trpí hladem, jsou slova prvního listu Janova tvrdým pokáráním: „Jestliže má někdo majetek a vidí, že jeho bratr je v nouzi, ale zavře před ním svoje srdce – jak v něm může zůstat Boží láska?“ (1 Jan 3, 17) Mnohem silněji zaznívá tato výzva v zemích s většinovým počtem křesťanů, protože jejich odpovědnost

vůči mnoha trpícím a opuštěným je podstatně větší. Pomáhat jim je spíše spravedlivá povinnost než skutek lásky.

3. Evangelium vynáší na světlo typický znak křesťanské almužny. Má být udělována ve skrytosti. Ježíš požaduje: „Ať neví tvoje levice, co dělá tvoje pravice, aby tvoje almužna zůstala skrytá.“ (Mt 6, 3–4) Krátce předtím řekl, že se nemáme vychloubat svými dobrými skutky, abychom neriskovali, že přijdeme o odměnu v nebi (srov.

Mt 6, 1–2). Starostí učedníků je, aby se všechno dělo k větší slávě Boží. Ježíš připomíná: „Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.“ (Mt 5, 16) Všechno proto směřuje ne k naší slávě, ale k slávě Boží. Ať toto vědomí, milí bratři a sestry, provází každý skutek ve prospěch bližních; potom se nestane prostředkem, který sám sebe staví na odiv. Když naše konání dobrých skutků není zaměřeno ke slávě Boží a opravdovému dobru bližních, nýbrž k osobnímu prospěchu nebo jen k získání pochvaly, nejednáme v duchu evangelia. V moderní společnosti, která staví na obrazech, je třeba si zachovat bdělost vůči tomuto pokušení. Evangelní dobročinnost není pouhá filantropie. Je to mnohem více konkrétní úkon lásky, teologální ctnost, která vychází z vnitřního obrácení k Boží a bratrské lásce a napodobuje Ježíše, který zcela vydal sám sebe až k smrti na kříži.

pokračování na straně 3

Já sám
vyhledám
své ovce

a budu
o ně
pečovat
- praví Pán,
Hospodin.
(Ez. 34, 11)

Možná to ani nevíte!

V našem městě byl postaven Hospic Citadela. Je na Žerotínově ulici naproti vchodu do bývalých kasáren. Někdo z vás si řekne: „To přece každý ví!“ Není tomu tak. Nedávný průzkum ukázal, že mnoho občanů ve Valašském Meziříčí o hospici neví anebo se o možnostech využít hospicové péče pro své nemocné doví příliš pozdě. Proto je v tomto čísle ŽF zveřejněn článek, ve kterém se dozvíte vše potřebné. Informujte také ty, kdo by mohli v budoucnu pro sebe nebo pro své blízké nabídky využít.

Hospic také potřebuje dobrovolníky. V Hospici je občas sloužená mše svatá, která je otevřená i pro veřejnost. Čas této bohoslužby bude vždy v nedělních ohláškách. Případní zájemci se mohou mše zúčastnit a po ní například pomoci při rozvázání pacientů na pokoje. Kněz, který slouží mši svatou, bude zase rád, když mu někdo při mši bude odpovídat. Pacienti to vždy nedokážou. Mše bývá zpravidla jednou za měsíc, a to ve středu.

o.Pavel

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

Trampoty s postem

Proč se mám postit? K čemu je to dobré? Svědomí se dá uchlácholit různými argumenty: Co má Bůh z toho, že mi kručí v břiše? Bere Bůh můj půst vážně, nebo se bude bavit tím, jak se mořím a jak mi to nejde?

Proč vlastně půst? Jaké jsou důvody pro to, abychom se postili? Nebo – jak se postit, aby to mělo smysl a nějakou hodnotu? Když se postím – za děti, za kněze, za nevěřící, za mír.

Bůh se ptá svého lidu: „Postili jste se opravdu kvůli mně?“ (*Zach 75*).

Postem mohu projevit, že je mi líto hříchů, že toužím po nápravě. Když se takto postím, Bůh se raduje, že někomu záleží na tom, co s láskou stvořil. Půst se nesmí zvrhnout v otravnou křesťanskou povinnost: „Když ono se to musí.“ Bůh je hlavní důvod a cíl naší existence. V Bohu je soustředěno veškeré dobro. Když vidí, jak utrácíme čas, energii ve zbytečnostech a neokážeme rozlišit skutečné hodnoty, naplňuje ho smutek. Vybízí nás: „Pojďte sem a nakrmte se dosyta tím, co je dobré, ať vaše duše nestrádá podvýživou. Nemusíte platit, berte plnými hrstmi zadarmo, protože vás miluji, jsem přece váš Otec“ (*Iz 55, 1–3*).

Jenže – my víme „lépe“, co je pro nás dobré, jsme velcí a Bůh nás nemusí vodit za ručičku. A výsledek – dusáme vše jako sloni a platíme za to vysokou cenu.

Postem se znovu připojujeme k Bohu, jemuž jsme utekli

jako nerozumná batolata. Půst potřebujeme stále znovu a znovu, právě tak, jako řidič odpočinek, když nechce při jízdě skončit v příkopě, v poli nebo ve svodidlech. Půst je brzdící mechanismus.

Rmoutíme se nad svými dětmi, když se jim nechce do kostela, ke svátostem. Rmoutíme se nad příbuznými, které trápí těžká nemoc. Postem můžeme všechno postavit před Boha – lidi, vztahy – vše, na co naše vlastní síly nestačí. Vlastníme nějaký majetek. Ať velký nebo malý, vždycky jsou s ním nějaké starosti. Přemýšlíme, jakou jeho část věnovat na dobročinnost, co dělat a jak si zachovat pokoj, když hrozí, že výdaje převýší příjmy, jak dětem dopřát maximum a přitom jim neškodit. Postem si vyprošujeme ducha moudrosti. Postem dokazujeme Bohu, že nám není lhostejný svět.

Ale vždyť my se modlíme, postíme, dáváme do zvonečku – a přitom se v našem životě nic neděje. Bůh si nás nevšímá...

Možná se postíme kvůli sobě, abychom si dokázali vlastní cenu a uklidnili své svědomí. Bůh nás často odhaluje – možná nám ukazuje, že právě při postu nejvíc podléháme svým slabostem. Možná jsme mu spíš k pláči, než aby nás mohl brát vážně. Půst musí být vnitřní proměnou, provázenou vnějším postojem, vzdáním se „svě věci“ před Bohem.

Opravdový půst musí vyrůst z vědomě přijaté závislosti na Bohu. Víc ho potěší upřímně darovaná maličkost než urputný sebezápor. Opravdový půst buduje hlubší vztah k Bohu, podporuje a navozuje modlitbu, jeho ovocem je přitažlivost naší víry pro druhé.

otec Jaroslav Kašpar

Slovo života

únor 2008

„Kdo se však bude jimi (příkázáními) řídit a jim učit, bude v nebeském království veliký.“ (*Mt 5, 19*)

Ježíš, obklopený zástupem, vystoupil na horu a pronesl svou slavnou řeč. Již první slova: „blahoslavení chudí v duchu, blahoslavení tiší...“, ukazují novost poselství, které přinesl. Jsou to slova života, světla, naděje, která Ježíš svěříje svým učedníkům, aby jimi byli osvíceni a jejich život získal nevšední ráz a význam.

Proměnění tímto velkým poselstvím jsou vyzváni, aby učení, které obdrželi a uvedli do života, předávali druhým.

„Kdo se však bude jimi (příkázáními) řídit a jim učit, bude v nebeském království veliký.“

Zvláště dnes potřebuje naše společnost poznat slova evangelia a nechat se jimi proměňovat. Ať Ježíš může znovu opakovat: Nehněvejte se na své bratry. Odpusťte a bude vám odpuštěno. Mluvte pravdu, abyste nepotřebovali přísahat. Milujte své nepřátele. Uznejte, že máte jediného Otce a že jste všichni bratři a sestry. Vše, co chcete, aby lidé dělali

vám, dělejte i vy jim. To je smysl některých z mnoha slov „horského kázání“, která, kdyby se žila, stačila by k tomu, aby změnila svět.

Ježíš nás vyzývá, abychom jeho evangelium zvěstovali. Ale předtím, než budeme „učit“ jeho slova, nás žádá, abychom „se jimi řídili“. Abychom byli věrohodní, měli bychom se stát „odborníky“ na evangelium, stát se „živým evangelium“. Pouze tehdy o něm budeme moci svědčit životem a učit ho slovem.

„Kdo se však bude jimi (příkázáními) řídit a jim učit, bude v nebeském království veliký.“

Jaký je nejlepší způsob žití tohoto Slova? Umožnit, aby nás tomu učil sám Ježíš, kterého vzájemnou láskou přitáhneme k sobě a mezi sebe. On nám napoví ta pravá slova, abychom se mohli přiblížit k lidem, ukáže nám cestu a otevře nám dveře, abychom vstoupili do srdcí bratří a sester. Umožní, abychom o něm svědčili všude, kde se nacházíme, i v tom nejtěžším prostředí a v nejspletitějších situacích. Uvidíme, jak se svět, ta malá část světa, v níž žijeme, proměňuje, obrací ke svornosti, porozumění a míru.

Je důležité udržovat vzájemnou láskou Jeho přítomnost mezi námi, být pozorní k naslouchání Jeho hlasu, hlasu svědomí, které k nám stále mluví, umíme-li umlčet jiné hlasy.

On nás naučí, jak tvořivě a s radostí zachovávat i ta „nejmenší“ přikázání, aby dokonale opracoval náš život jednoty. Ať se může o nás říkat, tak jako kdysi o prvních křesťanech: „Hle, jak se milují, jeden za druhého je připravený zemřít.“ (Tertulián, *Apologeticum*, 39, 7) Schopnost evangelia vytvářet novou společnost bude možné vyčíst z našich vztahů obnovených láskou.

Dar, který jsme obdrželi, si nemůžeme nechat pro sebe. Jsme povoláni opakovat se sv. Pavlem: „Běda, kdybych nehlásal evangelium.“ (Srov. 1 Kor 9,1 6) Necháme-li se vést vnitřním hlasem, budeme objevovat stále nové možnosti jak ho hlásat, ať skrze slova, psaný text či rozhovor. Ať evangelium skrze nás znovu zazáří v našich domovech, v našich městech, v našich zemích. Nový život rozkvetne i v nás a v našem srdci se rozroste radost. Zmrtvýchvstalý více zazáří a bude nás pokládat za „velké ve svém království“.

Krásným dokladem toho je život Ginetty Calliari.

Když v roce 1959 přijela do Brazílie s první skupinou fokolarianů, byla otřesena ostrým střetem s propastnou nerovností mezi lidmi. Snažila se ze všech sil žít vzájemnou láskou, slova evangelia. Říkala: „On nám otevře cestu.“ Postupem času se kolem ní rozvinula a upevnila komunita, kde dnes nacházejí domov stovky tisíc lidí všech společenských vrstev a věku, ať už jde o obyvatele favelas nebo příslušníky zámožnějších vrstev, kteří se pak dávají do služby nejchudším. Takto bylo možné uskutečnit sociální díla, která v řadě měst změnila tvář favelas. Je to malý sjednocený „národ“, který stále ukazuje, že evangelium je pravdivé. Je to věno, které si Ginetta odnesla s sebou, když odešla do nebe.

Chiara Lubichová

Medailon

V pondělí 11. února oslavil sedmdesáté narozeniny kněz brněnské diecéze František Fráňa. Za více než měsíc poté, 22. března, si připomene i čtyřicáté výročí kněžského svěcení. Svou zásadní péči věnuje nepřetržitě několik desetiletí Středisku – táboru Radost, kde mimo katolické výchovy podporuje i rozpoznávání povolání ke kněžství. A protože i mnoho našich farníků mělo možnost zakusit toto společenství Radosti uveřejňujeme tento malý medalion.

František Fráňa se narodil 11. února 1938, v předvečer 2. světové války. Jeho otec byl ekonomem a důstojníkem ČSL armády, za války působil v odboji. Matka byla ekonomkou, starší sestra, doktorka diabetoložka, je františkánskou terciářkou. Na duchovní formaci rodiny mělo velký vliv několik kněží, především P. Karel Fanfrdla, Josef Gabriel a Dominik Pecka.

František odmalička ministroval v kostele sv. Augustina v Brně, v těžkých padesátých letech ministranty sám vedl. Otec byl v té době sledován a pronásledován režimem. Již v raném věku poznal František vnitřní výzvu ke kněžskému povolání, přes výborný prospěch mu ale bylo zabráněno ve studiu na gymnáziu. Studoval tedy z milosti ekonomickou školu; po nezdařeném pokusu o studium na vysoké škole nastoupil do zaměstnání u firmy Prema – později Chirana

a VÚZT. Tam pracoval 33 let, po doplnění vzdělání jako samostatný konstruktér lékařské elektroniky (z toho 25 let jako kněz).

Cesta ke kněžství byla kvůli studiu uzavřená, rozhodl se ale čekat. Skrytý redemptorista, spoluzaměstnanec P. Jan Zemánek, s ním začal teologickou studijní přípravu, byl ale zatčen. Soukromé samostatné studium pak probíhalo podle daného programu pod vedením dalších kněží, vč. Dominika Pecky.

Těžce splnitelným snem v tehdejší době byl dětský tábor věřících dětí. V roce 1967 se stal skutečností a trvá dodnes. Setkání s P. Stanislavem Krátkým, přezkoušení, nové studijní úkoly, to vše obnovilo naději ke kněžství. František přijal kněžské svěcení 25. března 1968. Jako zaměstnaný kněz se vedle modlitby a studia věnoval po práci především mládeži a nemocným. Zásadní péči věnoval a už 42 let nepřetržitě věnuje Středisku – táboru Radost, kde mimo katolické výchovy podporuje i rozpoznávání povolání ke kněžství.

V prosinci roku 1989 dostal P. František, známý také pod jménem Tišek, prozatímní písemné povolení ke kněžské službě, působil v duchovní správě u sv. Michala v Králíkách pod Horou Matky Boží. V listopadu 1990 nastoupil jako druhý spirituál na tvořící se Biskupské gymnázium v Brně, tehdy se sídlem na Veveří ulici v Brně; společně připravoval otevření gymnázia v Barvičově ulici; zde působil jako rektor konviktu ubytovaných studentů. Po splnění stanovených podmínek byl otcem biskupem Vojtěchem přijat do brněnské diecéze. Rozhodnutím biskupa po dvou letech odešel jako spirituál na Biskupské gymnázium ve Žďáře nad Sázavou, kde působí dodnes i jako vyučující náboženství; vypomáhá i duchovní správě ve farnosti sv. Prokopa. Je duchovním vůdcem Kolpingova díla pro ČR. Stál u zrodu Radia Proglas, kde příležitostně rovněž vypomáhá. Je autorem nebo spoluautorem desítek publikací zaměřených zejména k mladým a na práci s nimi.

Poselství papeže Benedikta XVI. k postní době 2008

dokončení ze strany 1

Jak bychom mohli nepoděkovat Bohu za ty četné osoby, které mimo dosah reflektorů medializované společnosti konají v tichu a v křesťanském duchu velkorysé skutky na podporu bližních v nouzi? Velmi málo prospívá dát vlastní dobra druhým, když se tím naše srdce naplní marnivostí. Proto ten, kdo ví, že Bůh „vidí i to, co je skryté“, i to, že ve skrytosti bude odměněn, nehledá lidské uznání za vykonané skutky milosrdenství.

4. Písmo svaté nás vyzývá, abychom pohlíželi na almužnu hlubším pohledem, který přesahuje čistě materiální dimenzi a učí nás, že je radostnější dávat než brát (srov. Sk 20, 35). Když jednáme s láskou, vyjadřujeme tím pravdu o svém bytí. Nejsme totiž stvořeni sami pro sebe, nýbrž pro Boha a pro bližní (srov. 2 Kor 5, 15). Pokaždé, když se z lásky k Bohu dělíme o svá dobra s potřebnými bližními, zakoušíme, že plnost života pochází z lásky. Všechno se k nám

vrací jako pozhennání pokoje, vnitřní spokojenosti a radosti. Ještě více, svatý Petr zmiňuje mezi duchovními plody almužny odpuštění hříchů. „Láska“ – píše – „přikrývá všechny hříchy.“ (1 Petr 4, 8) Jak často opakuje liturgie postní doby, Bůh nám hříšníkům nabízí možnost odpuštění. K jeho přijetí nás připravuje, když se dělíme o svůj majetek s chudými. V tomto okamžiku myslím na ty všechny, kdo pociťují tíhu zla, které na ně doléhá, a právě proto se cítí být daleko od Boha, v obavách a téměř neschopni se na něj obrátit. Tím, že nás almužna přivádí blíže k bližním, přivádí nás blíže k Bohu. To se může stát nástrojem skutečného obrácení a smíření s ním i s bratry a sestrami.

5. Almužna napomáhá k láskyplné velkorysosti. Sv. Josef Benedikt Cottolengo neustále doporučoval: „Nepočítejte peníze, které vydáte, protože vám opakují: Když při almužně nesmí levá ruka vědět, co dělá pravá, tak ani pravá nesmí vědět, co sama dělá.“ V této souvislosti má velký význam evangelní epizoda o vdově, která ve své chudobě vhodila „celé své živobytí“ (Mk 12, 44) do chrámové pokladnice. Její drobná a bezvýznamná mince se stává výmluvným symbolem. Tato vdova nedala Bohu něco ze svého přebytku. Nedala ani tak něco, co měla, jako spíše to, co je. Dala sama sebe. Toto dojemné vyprávění je zasazeno do biblického líčení dní bezprostředně předcházejících Ježíšovo utrpení a smrt. Ježíš se stal chudým, aby nás skrze svou chudobu učinil bohatými, jak píše apoštol národů (1 Kor 2 Kor 8, 9). Sám sebe za nás zcela vydal. Postní doba na nás naléhá, abychom následovali jeho příklad i skrze almužnu. V Ježíšově škole se můžeme učit, jak činit ze svého života dar. Tím, že ho napodobujeme, roste naše připravenost dávat nejen ze svého majetku, nýbrž spíše sebe samé. Není snad celé evangelium shrnuto v jediném prikázání lásky? Praktikování almužny v postní době se tedy stává prostředkem k prohloubení našeho křesťanského povolání. Když se křesťan dává nezištně, svědčí o tom, že nikoli materiální bohatství, nýbrž láska diktuje zákony existence. Takže hodnotu almužně dává láska, která inspiruje k různým formám dávání se podle možností a podmínek jednotlivců.

6. Milí bratři a sestry, příprava na Velikonoce nás i skrze almužnu vybízí k duchovnímu „cvičení“, abychom rostli v lásce a poznávali Krista v chudých. Ve Skutcích apoštolů stojí, že apoštol Petr řekl chromému u chrámové brány, který prosil o almužnu: „Stříbro ani zlato nemám. Ale co mám, to ti dám: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského – vstaň a chod!“ (Sk 3, 6) Almužnou dáváme něco materiálního. Může však být znamením většího daru, který dáváme druhým slovem a svědectvím o Kristu, v jehož jménu je pravý život. Tato doba nás proto pobízí, abychom skrze osobní i společné úsilí přilnuli ke Kristu a svědčili o jeho lásce. Maria, Matka a věrná služebnice Pána, ať pomáhá věřícím v jejich „duchovním zápasu“ postní doby správně užívat zbraně modlitby, postu a almužny. Obnovení v Duchu pak jdeme vstříc velikonočním svátkům. S tímto přáním vám všem rád udělují apoštolské požehnání.

Benedikt XVI
Vatikán 30. října 2007

Rozhovor

V dnešním rozhovoru vám připomeneme, či snad některým předtavíme Václava Fojtíka, tohoto času jednoho z našich „kněžských dorostenců“ valašskomeziříčské farnost.

Jak se to stalo, že ses rozhodl pro kněžství?

Těžce se na to odpovídá, ale věřící člověk je schopen to pochopit, nevěřící, myslím, že asi neporozumí. Velice v krátkosti: rozhodující okamžik nastal v tom, když jsem upozoroval, jak velká propast zůstává mezi mým vyznáním a životem – to nastalo při jednom setkání křesťanské mládeže; po svaté zpovědi jsem pak našel sílu učinit jakési rozhodnutí pro život s Ježíšem. Okamžik, kdy jsem jasně zaslechl Boží hlas, který by mi říkal: „Musíš být knězem!“, tak ten nenacházím, ale zato objevuji množství tichých vnučenutí či útěchy a příkladů ze světa tmy i světla, které mne jaksi ubezpečují a přesvědčují, že nic lepšího dělat nemůžu. A už vícekrát jsem se modlil za to, že pokud nemám povolání ke kněžství, tak ať mi ho Pán ještě dopřeje, než bude pozdě.

Můžeš nám říci, co je to ten „kněžský seminář“?

Každý, kdo zaslechne povolání ke kněžství, musí projít určitou formací, která se děje, řekněme, na čtyřech úrovních: lidské, intelektuální, duchovní a praktické. To vše by měl zprostředkovat během přípravy ke kněžství diecézní seminář. V současnosti jsou takové diecézní semináře dva; jeden v Olomouci, který vede ke kněžství všechny bohoslovce moravských diecézí, druhý v Praze pro bohoslovce českých diecézí. Před přijetím do semináře všichni, kdo sledují cestu ke kněžství, musí projít přípravným ročníkem, tzv. teologickým konviktem, který má rovněž sídlo v Olomouci. Lze říci, že seminář je budova, něco na způsob koleje či internátu. Má svůj denní řád, své zaměstnance, své zaměření. V čele seminárního života stojí rektor, vicerektor a spirituálové, v neposlední řadě také bohoslovci, jejichž počet v Olomouci se poslední dobou pohybuje okolo sedmdesáti.

Můžeš nám trochu přiblížit běžný den v kněžském semináři?

Ve všední dny začínáme v 6.15 hodin s ranní modlitbou v kapli. (Začínáme ranními chválami, následuje rozjímání a mše svatá.) Po mši svaté posnídáme a obvykle odcházíme na fakultu, kde se účastníme přednášek. Zaměření teologické fakulty je široké, od cizích jazyků a filosofie přes dějiny, biblistiku, právo, morálku, zpěv až k teologii. Okolo jedné hodiny odpolední obědváme a máme asi 1,5 hodinové osobní volno. Poté se buď vracíme zpátky na fakultu, anebo máme vyhrazený čas pro samostudium na svých pokojích. V 18.15 hodin následuje modlitba večerních chval, večere a osobní volno do jednadvaceti hodin, kdy celý den zakončíme modlitbou. Tak není to tak hrozné – spíš krásné.

Jak trávíš ono osobní volno?

To je různé. Určitě volno často využívám k procházce nebo

ke sportu. Po celodenním studiu působí fotbal jako balzám. Někdy zasednu k dopisování nebo, ale to jen velmi zřídka, k tomu, že si něco nakreslím nebo namaluji. Ve zbytku volného času pak dělám blbosti.

A jak probíhají tvé prázdniny?

Během roku odjíždíme domů možná šestkrát sedmkrát. O letních prázdninách, vánočních, velikonočních a několikrát na víkend. Obvykle takové volno trávím doma s rodiči, sourozenci a jejich rodinami, podniknu nějaký výlet, přečtu knihu, navštívím známé. O letních prázdninách také plním různé povinné praxe, jako např. jednoho roku s mládeží, jiný rok v sociálním zařízení nebo pracovní na brigádě apod. Letos by to měla být třítydenní pastorační praxe v některé farnosti naší diecéze.

Co se ti líbí, popřípadě nelíbí na naší farnosti?

Jak jsem delší dobu mimo domov, zjišťuji, že vše, co se dotýká mého rodiště, mám jaksi víc v lásce. Když přijedu domů, dívám se okolo, co se zase nového doma, ve městě, ve farnos-

ti přihodilo. Je toho vždy spousta, tak např.: změnil se kaplan, vyrostl pastorační středisko anebo se na mostě objeví sv. Valentýn, začne fungovat nová schola, narodí se děti anebo zase někdo odejde na věčnost. Stále něco k údivu! Určitě je zde živo – a pokud vím, tak podobně na naši farnost pohlíží i ti, kdo zde nežijí a zajímají se o život církve. Mnohým z naší farnosti patří poděkování za vytváření ovzduší, jaké zde vládne. Pro mne je pak vždy povzbuzením, když přijedu domů, vidět, že Kristovy údy nezahálejí, ale že jsou v činnosti.

Na závěr rozhovoru s bohoslovcem Václavem Fojtíkem, bych chtěl napsat radostnou zprávu pro naše farníky. Václav, i když je ve čtvrtém ročníku, přijme, dá-li Bůh, v sobotu 21. června v 10 hodin jáhenské svěcení. To se uděluje běžně na konci pátého ročníku, před ročním působením jáhnů v našich farnostech. S těmito jáhny jsou však vysvěcení dva pro potřeby semináře. Jeden z olomoucké, druhý z ostravsko-opavské diecéze. Těto vysady se tedy dostalo Vaškovi. Blahopřejeme a těšíme se na svěcení!

otázky kladl o. Pavel

Sociální zázemí ve farním dvoře již v provozu!

Pře koncem roku, přesněji na Vánoce, se nám podařilo částečně zprovoznit sociální zázemí ve farním dvoře. Někteří z farníků sice tuto novinu ještě nezaznamenali, ale věříme, že se v brzké době zařadí mezi spokojené uživatele tohoto zařízení.

Dílo sice ještě není zdaleka u konce, čekají nás ještě mnohé práce, které si ještě vyžádají nemalé finanční prostředky, ale svůj základní účel již plně splňují. Dnes vám přinášíme stručný přehled příjmů a výdajů spojených s touto stavbou.

	2006	2007	2008 ¹⁾	celkem	
příjmy	Sbírky a dary na sociální zázemí	554 187,00 Kč	617 712,00 Kč	80 863,00 Kč	1 252 762,00 Kč
	Dary fyzických a právn. osob – na potvrzení	109 000,00 Kč	34 000,00 Kč	0,00 Kč	143 000,00 Kč
	Grant církevní	31 000,00 Kč	0,00 Kč	0,00 Kč	31 000,00 Kč
	Příjmy celkem	694 187,00 Kč	651 712,00 Kč	80 863,00 Kč	1 426 762,00 Kč
Celkové výdaje na stavební materiál a práci		610 199,90 Kč	682 309,70 Kč	68 947,50 Kč	1 361 457,10 Kč

1) do 18. února 20078.

Zůstatek finančních prostředků na stavbu sociálního zázemí k 18. únoru 2008 je 65 304,90 Kč. Na sociálním zázemí je potřeba provést ještě tyto práce: podlaha v klubov-

ně, madlo na schody, sprchový kout + vybavení místnosti, žaluzie do oken, podlaha v garáži, stříška nad hlavní dveře, fasáda, chodníky, úprava terénu a odvoz sutí.

Hospic Citadela Valašské Meziříčí

Hospicová paliativní péče

Je určena nevyлéčitelně nemocným a umírajícím, zejména s onkologickou indikací onemocnění, u kterých již není možná léčba příčiny nemoci vedoucí k uzdravení, ale je možné zmírnit symptomy, tedy důsledky onemocnění.

Odborná péče je poskytována nemocnému v oblasti medicínských (zdravotní péče), biologických (ošetřovatelská péče), sociálních, psychologických a duchovních.

Hospic nemocnému garantuje, že nebude trpět nesnesitelnou bolestí, vždy bude respektována jeho lidská důstojnost a v posledních chvílích života nezůstane osamocen.

Jednolůžkové a dvoulůžkové pokoje, podle přání klienta a jeho rodiny, jednolůžkové pokoje s přistýlkou pro blízké osoby, s možností doprovázet nemocného dvacet čtyři hodin

denně. Sociální, psychologická a spirituální podpora podle jejich přání také blízkým nemocného.

Pobyt v hospici může navrhnout a doporučit praktický či odborný lékař nebo si ho může vyžádat sám nemocný a jeho blízcí. O přijetí do hospice rozhoduje komise, v naléhavých případech lékař, na základě písemné žádosti, jejíž součástí je informovaný souhlas klienta a zdravotního záznamu. Pobyt plně indikovaných pacientů není v hospici časově omezen.

Sociálně zdravotní lůžka

Pro osoby, jejichž zdravotní stav již nevyžaduje hospitalizaci v nemocnici, ale je takový, že neumožňuje pobyt v domácím prostředí ani za pomoci rodiny a agentur domácí péče.

K pobytu jsou přijímáni zpravidla senioři se III. a IV. stupněm závislosti na pomoci jiné osoby, kteří jsou převážně ležící nebo chodící s dopomocí jiných osob.

Služba je určena bez ohledu na věk také osobám s chronickým onemocněním, které v důsledku svého onemocnění pozbyly schopnost postarat se samy o sebe a jsou dlouhodobě závislé na péči jiné osoby. Pobyt je omezen na dobu několika měsíců.

Odlehčovací služba

Je určena rodinám, které se dlouhodobě starají o člověka závislého na péči jiné osoby. Důvodem může být potřeba odpočinku, rekreace, léčebný pobyt pečující osoby, úprava bydlení apod.

Je též určena osobám, které čekají na umístění v domově pro seniory a rodina není schopna plně zajistit jejich celodenní péči. Pobyt je časově omezen na dobu několika týdnů.

Žádosti

Pro všechny typy poskytované péče jsou k dispozici na stránkách www.citadela.cz, případně u sociálních pracovníků v hospici. Na základě podané žádosti rozhoduje o přijetí do zařízení odborná komise složená z lékaře, staniční sestry a sociálních pracovníků.

Komise posoudí, zda zdravotní diagnóza klienta odpovídá možnostem zařízení poskytnout odpovídající rozsah zdravotní péče a sociálních služeb.

V případě naplněné kapacity zařízení je vytvořen pořadník žadatelů s upřednostněním těch klientů, kteří vyžadují neodkladnou péči.

Ceník

Hospicová paliativní péče

Zdravotní pojišťovna pacienta hradí ubytování, stravu, ošetrovatelskou a zdravotní péči.

Klient platí za služby nezdravotního charakteru 160 Kč denně (maximálně 4 960 Kč za měsíc).

Sociálně zdravotní lůžka

Klient platí za jeden den pobytu:

Za celodenní stravu 120 Kč.

Ubytování na dvoulůžkovém pokoji 130 Kč.

Za ošetrovatelskou péči je vybírána úhrada ve výši příspěvku na péči v přiznané výši.

Odlehčovací služba

Klient platí za jeden den pobytu:

Za celodenní stravu 120 Kč.

Ubytování na dvoulůžkovém pokoji 130 Kč.

Za ošetrovatelskou péči je vybírána úhrada dle rozsahu skutečně poskytnuté péče, maximálně do výše přiznaného příspěvku na péči.

V případě, že by klientovi po úhradě pobytu a stravy nezůstalo z jeho příjmů k dispozici alespoň 15% kapesného, je úhrada snížena a rozdíl může doplatit osoba blízká.

Úhrady za sociální služby jsou stanoveny vyhláškou č. 505/2006 Sb. pro všechny poskytovatele podle stejných pravidel.

Kontakty:

Diakonie ČCE – hospic Citadela

Žerotínova 1421, 757 01 Valašské Meziříčí

telefon: 571 629 084 – recepce

571 629 086 – sociální pracovnice

fax: 571 629 085

e-mail: hospic@citadela.cz

socialni@citadela.cz

web: www.citadela.cz

Bankovní spojení: č. ú. 94 255 638 0247/0100

Podrobné informace vám rádi poskytneme od pondělí do pátku v době od 8 do 16.30 hodin.

ZŠ Salvátor

Popeleční středa

Popeleční středa (6. února) letos přišla brzy. Nastává postní liturgické období. Zahájili jsme ho společnou mší svatou v 8 hodin ve farním kostele.

Karneval

Karneval se nám ve čtvrtek 31. ledna povedl. Masky byly překrásné a tombola bohatá. Děkujeme rodičům za obětavou pomoc a pěkné ceny do tomboly.

Zápis

V pátek 1. února proběhl v naší škole zápis žáků do 1. ročníku na školní rok 2008–2009. K zápisu se dostavilo 21 dětí. Některé z nich usednout do lavic v příštím roce, jiné o rok později. Děkujeme všem rodičům, kteří své děti přivedli, za důvěru a za naplnění první třídy v příštím školním roce. Na všechny se moc těšíme!

Zveme vás

V pátek 22. února vás zveme na křížovou cestu, kterou si připraví naše děti. Začátek je v 16.45 hodin ve farním kostele.

Rozloučili jsme se

Náš školník Eduard Pobucký odešel definitivně do důchodu. Učitelé a zaměstnanci se s ním rozloučili na společném posezení. Vedení školy mu děkuje za jeho 10 letou obětavou práci, kterou pro naši školu odvedl.

Prázdniny

Všem rodičům, babičkám, dědečkům a dalším rodinným příbuzným, kteří hlídají děti, oznamujeme, že v týdnu od 3. března do 7. března budou jarní prázdniny.

Velikonoční prázdniny budou od 20. do 24. března.

Sportování

Každý pátek vždy od 15 hod do 17 hodin pořádá jednota Orla Valašské Meziříčí sportování pro všechny žáky v tělocvičně ZŠ Šafaříková (vedlejší vchod).

Jana Dobešová

Přehled hospodaření za rok 2007

Farnost	Branky	Lešná	Valašské Meziříčí
Nájemné	0,00 Kč	17,00 Kč	0,00 Kč
Sbírky	501 835,00 Kč	241 914,00 Kč	2 075 701,00 Kč
Dary fyzických a právnic. osob	162 322,00 Kč	1 000,00 Kč	125 900,00 Kč
Úroky z vedení běžného účtu	149,59 Kč	66,51 Kč	224,81 Kč
Příspěvek obecní	100 000,00 Kč	0,00 Kč	0,00 Kč
Ostatní příjmy	0,00 Kč	0,00 Kč	202,00 Kč
Zůstatek k 31. 12. 2006	19 966,14 Kč	33 826,07 Kč	26 552,00 Kč
Příjmy celkem	784 272,73 Kč	276 823,58 Kč	2 467 548,81 Kč
Bohoslužebné výdaje	3 676,00 Kč	8 622,00 Kč	80 480,50 Kč
Režijní výdaje ¹⁾	55 850,50 Kč	40 954,00 Kč	582 954,78 Kč
Oprava památek ²⁾	72 664,00 Kč	101 473,40 Kč	9 308,40 Kč
Opravy ostatní ³⁾	6 879,00 Kč	3 392,00 Kč	2 691,00 Kč
Odeslané sbírky ⁴⁾	38 563,00 Kč	39 265,00 Kč	485 402,00 Kč
Dary a charitativní výdaje ⁵⁾	4 129,00 Kč	2 386,00 Kč	153 175,00 Kč
Daň z nemovitostí	0,00 Kč	93,00 Kč	1 651,00 Kč
Nákup dlouhodobého majetku ⁶⁾	0,00 Kč	0,00 Kč	721 735,20 Kč
Půjčky	150 000,00 Kč	0,00 Kč	0,00 Kč
Ostatní výdaje ⁷⁾	4 956,00 Kč	17 112,00 Kč	194 309,10 Kč
Výdaje celkem	336 717,50 Kč	213 297,40 Kč	2 231 706,98 Kč
Rozdíl příjmů a výdajů	447 555,23 Kč	63 526,18 Kč	235 841,83 Kč

1) Např.: plyn, el. energie, telefon, vodné, stočné, poplatky za komunální odpad, ostraha kostela, tisk Života farností, misijní a liturgické texty, poštovní a spořitelni poplatky, kancel. potřeby, čisticí a úklid. prostředky.

2) Branky – oprava střechy, oprava svodů střechy.
Lešná – kovářské práce, nástřik mříží, oprava střešních svodů.

Valašské Meziříčí – zhotovení srdce do zvonu, zasklení okna na kostele, posudek na opravu varhan.

3) Branky – montáž elektro k topení, k ukazateli čísel, k reproduktorům.

Lešná – oprava EZS, oprava koberců v kostele.

Valašské Meziříčí – oprava EZS, oprava elektrického ohříváče vody, oprava motoru.

4) Svatopetrský haléř, Svatá země, bohoslovci, církevní školství, misie, Arcidiecézní charita, televize NOE, potřeby diecéze: Branky – 9 200 Kč, Lešná – 11 100 Kč, VM – 142 900 Kč.

5) Dar – sbírka pro Citadelu, dar na misie – klášter Pražského

Jezulátka, sbírka pro Charitu VM, sbírka na Peru, bible pro Argentinu, knihy pro ZŠ Salvátor a Charitu.

6) Stavba sociálního zázemí – 677 107,50 Kč,
zvon do Jasenice – 39 425,50 Kč.

7) Např.:

Branky – Odměny pro děti, příspěvek na autobus (Veselí), liturgické knihy.

Lešná – Odměny pro děti, příspěvek na autobus – (Veselí, V.M. – Lešná), kronika pro farnost, katechetické pomůcky, liturgické knihy, ošetření stromů.

Valašské Meziříčí – Autobusová doprava (Olomouc – Tříkrálová sbírka, ZŠ Salvátor, Veselí – setkání mládeže), pastorační a katechetické pomůcky, učebnice do náboženství, liturgické knihy, kancionály do kostela, bible, odměny pro děti (adventní soutěž, mikulášská nadílka, samolepky pro děti), knihy do farní knihovny, obnova farního počítače, příspěvek na duchovní obnovu – Charita Val. Meziříčí, předplatné časopisu DUHA pro děti.

Mariánské informace

- Ještě je možnost přihlásit se na exercicie s P. Eliášem Vellou ve dnech 24.–27. března 2008 anebo na duchovní obnovu s ním ve dnech 28.–30. března 2008 v ČM Fatimě Koclířov. Informace a přihlášky na tel. 461 543 164.
- Letošní pouť Fatimského apoštolátu na Turzovku je plánována na 8. května 2008.
- Pout' FA do Medžugorije je plánována na dny 14.–24. září 2008. Na obě pouti je možné se mi přihlásit.

Václav Chládek

Charita informuje

Hledáme nové spolupracovníky

Asistent správy – sekretářka

Úvazek: zkrácený – 0,6.

Předpokládaný nástup: ihned.

Náplň práce: administrativní práce, organizačních práce a předávání informací v rámci vnitřní komunikace, práce na PC (opis textů, tabulky...), kopírování.

Požadavky na pracovníka: SŠ ekonomického směru, výborná znalost práce na PC (Word, Excel...), internet.

Základy psaní písemností, práce s formuláři, telefonování, administrativy, dobré organizační schopnosti, technické a logické myšlení, schopnost samostatné práce, orientace ve struktuře církve a její problematice, asertivita, spolehlivost a zodpovědnost.

Výhodou: znalost strojepisu, orientace v sociální oblasti, ochota učit se novému, pečlivost a flexibilita.

Nabízíme: Práci v organizaci, která se snaží pomáhat lidem v nouzi bez předsudků zpět do společnosti – nabízíme naději. Možnost dalšího vzdělávání, otevřenost a týmovou spolupráci. Platové ohodnocení odpovídající odbornosti a odpovědnosti dle skupin prací.

Vedoucí organizačně-správního úseku

Úvazek: celý.

Předpokládaný nástup: možný ihned, případně dle domluvy.

Náplň práce: vedoucí úseků správy majetku a budov, personalistiky, ekonomiky a IT. Výkon činnosti s tím související, především organizace úseků, správa dokumentů (organizace, majetku...), zabezpečování provozu (správce majetku, aut a budov, BOZP, pojištění, dodávky a rozúčtování služeb, inventury...), organizace výběrových řízení (investice, dodávky služeb), případně dle odborné specializace personalistika organizace.

Požadavky na pracovníka: SŠ, VŠ vzdělání z kteréhokoliv následujících směrů – technického, ekonomického, sociálního, pedagogického nebo z oboru řízení lidských zdrojů, personalistika. Dobrá orientace ve struktuře církve a její problematice, výborná znalost práce na PC, řidičský průkaz sk. B, základy administrativy, dobré organizační schopnosti, technické a logické myšlení, schopnost samostatné práce, spolehlivost, zodpovědnost.

Výhodou: Praxe v oboru, znalost souvisejících právních předpisů a norem, komunikativnost, samostatnost a flexibilita.

Manažer pro PR, fundraising, humanitární a krizovou pomoc a pastorační činnost

Úvazek: celý.

Předpokládaný nástup: možný ihned, případně dle domluvy (zástup za MD).

Náplň práce: odpovídá za public relations organizace, fundraising a organizování fundraisingových aktivit, organizaci a zajištění humanitární a krizové pomoci. Zajišťuje a koordinuje pastorační a duchovní formaci pro klienty, zaměstnance a dobrovolníky.

Požadavky na pracovníka: VŠ obor pastoračně-sociální asistent, případně teologie, charitativní a sociální práce, nebo SŠ a 5let praxe v příbuzných profesích + teologie, základní znalost práce v PR a fundrasingu. Řidičský průkaz sk. B, základní znalost Aj nebo Nj, dobrá znalost katechizmu a sociálního učení církve, orientace ve struktuře

církve a její problematice, znalost humanitární pomoci u nás a ve světě. Schopnost vést lidi, motivovat lidi k prosociálnímu citění, spolehlivost, odolnost proti stresu.

Výhodou: Praxe v oboru, orientace v sociální oblasti, ochota učit se novému, samostatnost a flexibilita.

Nabízíme: Práci v organizaci, která se snaží pomáhat lidem v nouzi bez předsudků zpět do společnosti – nabízíme naději.

Možnost dalšího vzdělávání, profesního postupu, otevřenost a týmovou spolupráci. Platové ohodnocení odpovídající odbornosti a odpovědnosti dle skupin prací.

V případě zájmu zašlete nabídku včetně strukturovaného životopisu s fotografií do 27. února 2008 na adresu:

Charita Valašské Meziříčí

Kpt. Zavadila 1345

757 01 Valašské Meziříčí

nebo na e-mail: eu.valmez@caritas.cz

Bližší informace vám také poskytne Elena Staňová na tel. číslo 571 619 980.

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Adéla Božena Holubová

Prokop Koryčanský

Marie Anna Svobodová

Karla Macíčková

Na konec své pozemské cesty došli

Lešná

Anastázie Raifová, *15. 4. 1931 +15. 1. 2008, DD Pržno

Valentin Smolka *12. 4. 1944 +2. 2. 2008, Lešná 40

Valašské Meziříčí

Vladimír Hrabovský *22. 3. 1924 +16. 1. 2008, DD Podlesí

Antonín Haluška *4. 6. 1932 +20. 1. 2008, Poličná 239

Josef Pobořil *11. 7. 1931 +19. 1. 2008, Hrachovec 156

Marie Trochtová *24. 10. 1946 +20. 1. 2008, Růžová 198

Miroslav Vančura *22. 12. 1924 +21. 1. 2008, Čajkovského 624

Jarmila Prokopová *15. 5. 1932 +26. 1. 2008, Havlíčkova 1181

Josef Žlebek *24. 11. 1931 +23. 1. 2008, Podlesí 33

Věra Jochcová *20. 5. 1939 +7. 2. 2008, Jarcová 144

Úkony duchovní správy za rok 2007

úkon	Branky	Lešná	Val. Meziříčí
křty	4	11	61
sňatky	1	5	21
pohřby – do země	8	5	40
– kremace	8	2	50

Život farností číslo 2, ročník XV

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@abidesign.cz anebo osobně odevzdejte na faře. Sazba a grafická úprava: Abidesign.

Toto číslo vychází 24. února 2008.

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>